

Detergenten

Tidning för anställda

vid Sunlight och Leverindus 11-12-1984

BÄST och SÄMST 1984!

tycker vi

under

Intervjuer: Monica Lundberg

Nu står vi inför julen igen! Det var väl inte länge se'n sist? Men tänker vi efter har 1984 varit ett ganska innehållsrikt år! DETERGENTEN har gett julens pepparkaksgumma och -gubbar, dvs SIF-klubbarnas i Stockholm och Nyköping samt Fabriksklubben och SALF-klubbens ordförande liksom Sunlights och Leverindus' VD, frågan:

VAD VAR BÄST OCH SÄMST UNDER DET GÅNGNA ÅRET?

SALF-PEPPARKAKSGUBBEN LASSE:

Nya Sunlight är ganska positivt, måste man säga, och ska förhoppningsvis leda till en positivare attitydförändring hos folk. Jag tycker det har börjat bra. Nu är det många av oss människor, som tror att en sådan förändring ska komma över en natt. Men vi måste lära oss inse att detta är en långvarig process, som måste få ta tid och alla måste delta i den.

Det händer ju varje dag massor med saker och det är härligt att livet är förändringsriktigt. I och med att Sunlights organisation har krympt och därmed även antalet högre chefer, får arbetsledarna mera ansvarsfulla arbetsuppgifter. Förutsättningarna håller på att skapas för en första linjens chefsroll. Dagens arbetsledare är ju inte till för att övervaka utan för att i stör-

forts nästa sida....

forts fr föreg sida.....
re. utsträckning delta i planering, budgetering och utveckling av mänskliga och tekniska resurser inom och mellan chefsområden i organisationen. - Jag känner att Sunlight håller på att förändras.

★ ★ ★

SIF-PEPPARKAKSGUBBEN SUNE i Stockholm: - Jag tycker det har varit mycket inspirerande att följa den dynamiska utveckling och förändring, som Sunlight genomgått och jag är fascinerad av den nya anda, som tycks genomgå våren 13 och 14 i mellersta Hötorgshuset.

- Men stundtals undrar jag om det är en förändring bara på ytan. Jag minns de ofattbara diskussionerna och förhandlingarna om "moduler". Den enda regeln som gällde var "ju högre chef desto fler moduler". Ingen hänsyn till s.k. bruksutrymme.

I dagarna har man nu invigt det nya kontoret. Vad kan vi då mer önska? (Det skall man ju nästan göra till jul). Att Sunlight med den nya andan och det fräscha kontoret åter ska ha plats för tjejer bland produkt-, marknads- och försäljningscheferna

★ ★ ★

FABRIKSKLUBBENS PEPPARKAKSGUBBE, ROINE:

- Det man minns är en massa stora satsningar på Nya Sunlight i den mån det ligger allvar bakom. Håller det på att bli det sämsta i stället för det bästa? - Rolf Lind-

man inbjuder till förändring, positivt tänkande och initiativtagande. Jag undrar vad cheferna själva lägger in i det här? Jag har inte sett särskilt mycket av det.

- Vi har inte precis hjälpt till heller. Solen man ritat överallt kommer ju uppifrån. Vi står som åskådare till vad som skall hända och är intresserade av vad det blir. Det är naturligtvis inte heller rätt. Men vi har inte varit med i tankegångarna från början.

- Rent allmänt sett är Sunlight bra. Men jag skulle önska lite rakare rör. Lite friskare fläktar från företagsledning och andra håll.

- Sunlightarna, brukar vi säga, är bra folk. Men kanske lite passiva. Jag är själv uppväxt i skogen och jag tycker man ska kunna drämma till varann ibland, fast inte bokstavligen förstås, och sedan ta varann i hand och så är saken uppklarad. I dag snackar vi runt och lägger upp resonemang, vilket bara förlänger tiden på våra sammanträden.

- Vi som jobbar här är inte negativt inställda till Sunlight. -Mer lojala medarbetare än de anställda har inte företaget. De är mer lojala än ägarna skulle jag vilja påstå. Ägarna vill ha pengarna, men de anställda vill ha sina jobb kvar.

★ ★ ★

SIF-PEPPARKAKSGUMMAN, MONICA i NYKÖPING: - Året startade

med ett stort frågetecken. Vad diskuterades i företagsledningen? Och varför blev inte alla involverade på samma gång? Det var en ny "grej" och stora ansträngningar lades ned på denna, men också på att hålla den hemlig. När så hemligheten med Nya Sunlight avslöjades blev reaktionen mycket positiv och det kändes att något nytt var på väg inom företaget. Men nog tror jag det blivit bättre om många fler varit med från början. Övriga effekter hos människor är inte så stora, däremot motivationseffekten.

Det bästa är att det har gått, och går så bra att sälja tvättmedel. Speciellt Via. Alla människor måtte tvätta med just Via!

Det sämsta, och något av medaljens baksida, är vår dåliga satsning beträffande tvål-avdelningen. Jag kan inte tro på de försäkringar, som givits så sent som för ett år sedan. Att det inte skulle vara förutbestämt att tvåltillverkningen i Nyköping ska försvinna. Varför har man då inte investerat någonting på tvålavl? Utan i stället undergivet väntat på att andra ska utveckla och testa nya tillverkningsmetoder.

★ ★ ★

LEVERINDUS' PEPPARKAKSGUBBINGVAR: - Det bästa, och viktigaste, för oss är att vi även i år kan visa god lönsamhet och att vi gott och väl uppnår vårt ekonomiska

Detergenten
(latin = rengöraren)

NR 11-12
ARGÅNG 13

Manusstopp
för nästa nummer 7 januari

Utgiven av:
AB Sunlight
611 87 Nyköping
Tel. 0155/802 00

Redaktör och
ansvarig utgivare:
Daga Nilsson-Lundkvist

Redaktionskommitté:
Annette Asp, Fabriks
Göran Berglund, SIF, Stockholm
Göran Hofstedt, Leverindus
Rolf Johansson, SALF
Kalle Johansson, illustrationer
Monica Lundberg, SIF, Nyköping

Tryckeri AB Åkerblom & Strandberg, Nyköping

resultat som planerat. Det bästa är också att vi efter alla år av splittrade kontorslokaler har fått alla samlade och därigenom fått ett " eget hem". Det upplevs mycket positivt och skapar en härlig känsla av gemenskap med varandra och företaget. Roligt också att utomstående besökare framhåller lokalernas förtjänster med ljus och öppenhet, vilket förstärker Leverindus som ett ledande företag inom hygien- och rengöringsområdet.

- Sämst är att löntagarfonder införts och att kostnadsutvecklingen fortsätter att vara hög, dvs för hög inflation. För företaget innebär det bl a att våra kunder drar in på sina köp eller väljer billigare och därmed sämre produkter, som vi vet att kunden själv för-

lorar på. Därför ägnar vi oss inte åt den verksamheten. - Till det sämre hör också problem med ständiga restaurer sedan i våras. Det skapar mycket irritation såväl bland kunder som egen personal. Tråkigt är också att vi förlorat flera skickliga medarbetare. Men de är kunniga och därför eftersökta på marknaden, det hör till verkligheten att så sker. Positivt är den växande optimismen att 1985 ska bli ett ännu bättre år än -84.

SUNLIGHTS PEPPARKAKSGUBBE, ROLF: - Spontant svar: "Bäst" Nya Sunlight. "Sämst" det får andra bedöma. "Bäst" är naturligtvis att vi för tredje året i rad får en völmökning (i år 4-5%) i en marknad, som ökar med 1%. Vinsten har fortsatt att öka

för tredje året. Dessutom har vi kunnat investera i kraftfulla marknadsåtgärder och fått pengar att investera i miljöförbättringar både i Nyköping och Stockholm.

- VIA är än en gång årets stjärna som ger mycket presstige åt företaget.

- Berömvärt är också den vitalisering jag ser inom olika delar av företaget. Trots minskade personresurser och krav på förändring är det hos många en härlig entusiasm och tro på framtiden. Jag ser medarbetare som blommat upp genom att de utnyttjat de möjligheter till att ta initiativ som finns överallt. Du som inte försökt - pröva!

- Slutligen. För mig personligen, är fortfarande "Nya Sunlight" det mest fantastiska som hänt under 1984. □□

✧ Välbehövligt ansiktslyft för Stockholmarne ✧

Efter dryga fem månader av damm, sladdar, stegar, ovänsen av borrar och maskiner kan Sunlightarna på vån. 13 och 14 i Hötorgshuset andas ut i rena och fräscha lokaler. Det omfattande ombyggnadsarbetet var klart så att man den 3 dec. kunde hålla öppet hus och visning av de båda våningarna.

En strid ström av Gibbsare, Expedianer och andra Unile-

verkusiner i huset blandade sig med värdfolket för att njuta av anblicken. Vita väggar, blå matta, vita gardiner med "pastell-fläckar" samt ljusa möbler gav ett luftigt och rent intryck och Sunlightarna i sina "soltröjor" sken i kapp. Efter rundvandring stod en supé framdukad på "Tian" och där överlämnade också BENGT-OLOF KARLSSON en gåva från syst-rarna och bröderna från

landet, en bildväv av textilkonstnären Elin Corlin. Väven föreställer Nyköpingshus speglade sig i ån med stjärnbeströdd natthimmel däröver. Elin är speciellt glad för att vara representerad på Sunlight, som hon känner sig befryndad med genom maken Curt, som under många år var representant på Suma/Leverindus, där han under en tid på Suma hade Rolf Lindman som chef.

Glad VD: ROLF LINDMAN i konferensrummets "hål-kakebord". Även här vita väggar med stolar och matta i blå nyanser.

Glad sekreterare: BIRGITTA HERJEVIK, som ännu inte hunnit packa upp sina arbetspapper på de nya ytorna.

Glad konstnär: ELIN CORLIN, 76 år, känd långt utanför Nyköpingsregionen. Just nu i en intensiv skaparperiod.

Här trivs tjocka släkten

Intervju och foto: D Nilsson-Lundkvist

SUNLIGHT har alltid varit ett släktkärt företag. Här har jämt funnits många olika släktförhållanden bland de anställda. Det har varit hela familjer om fyra personer, syskongrupper om upp till fyra fem syskon och många par.

BRÖDERNA ÖSTLUND står just nu för den mesta slätkonstellationen. LENNART, HANS och BERNIE, tre bröder, som alla hittat även sina sambos här på företaget. Lennart och Bernie minns ni säkert från "Solskensrevyn" på senaste årsfesten och på tidigare fester har vi sett dem i frack och jympadojor eller i cowboy-kostymer.

Lennart, äldst (27) både till ålder och visdom samt tjänstear. Är det lite teaterapa i Er Östlundare?

- Kanske det! Men inte så att vi spelat teater. Men vi är en rolig släkt och vi är sällan ledsna och sura.

Hur hamnade Du på Sunlight?

- Jag gick ut Tessingymnasiet, 3-årig samhällsvetenskaplig linje, 1976 och var dödligt trött på skolan. Ett jobb ville jag ha till varje pris. Då sökte man folk på Sunlight och jag hoppade på här i april och här är jag än. Jag jobbade först på pulverpackningen så på förrådet och lagret, men här på blandningen av flytande produkter trivs jag nog bäst.

Se upp! Här kommer en trucklast östlundare! Fr v BERNIE, som egentligen är döpt till Bernt, LENNART och HANS med sina respektive på pallen, fr v Agneta, Kristina och Lena

Är jobbet roligare sedan datorn kom in i bilden?

- Det är intressantare nu. Men det är bara ett 10-tal material vi har datoriserat, det finns ett par hundrora som vi fortfarande hantlar manuellt.

Hur är det att ha sambon på samma avdelning?

Ajo, det går. Vi försöker undvika varandra.

Har man en annan känsla för företaget då båda är beroende av det?

- Det är klart att man vill det ska gå bra för företaget. Det är ju vår inkomstkälla och man vill känna sig trygg och säker.

Har Du rent av tänkt stanna på Sunlight?

- Jag stannar väl månaden ut i alla fall!

★
HANS är 25 och jobbar som truckförare på lagret. Han började ungefär ett år efter Lennart.

Var det på rekommendation av store bror eller?

- Inte alls! Jag bara ringde och frågade om de behövde en fräsch och bra kille och jag fick börja på stubinen. Först ett tag på flytande produkter sen kom jag till lagret.

Framtidsplaner?

- Inga speciella just nu.

Ni träffas väl alla 6 ibland, händer det att ni börjar prata jobb då?

- Nej då lämnar vi nog jobbet åt sidan och har enbart skoj.

Inget brödragruff?

- Nej det har vi kommit över för länge se'n.

★

BERNIE är lillbrorsan, 22 år. Han började ett par år efter Hasse, direkt från grundskolan. Nu är han i glycerinverket, men det ska ju avvecklas så jag vet inte var jag hamnar sen, säger han. Men jag kommer att söka vidare utbildning och vill starta med en folkhögskolekurs först för att se vad jag ska fortsätta med. Agneta ska också söka någonting, förhoppningsvis kommer vi inte så långt från varandra. - Men jag trivs bra på Sunlight, det är ett bra ställe. Skriv det!

★ ★ ★

AGNETA WAHLSTEDT, 22, har arbetat på Sunlight i fyra år. Hon sammanbor med Bernie och katterna Gusten och Lucia. Agneta är något av Sunlights mesta "hjälpgumma". Just nu finns hon i verktygsförrådet. Men hon har ryckt in i fabriken, på data, på Kontorstjänsten och lite varstans, där det fattas folk. Det mesta tycks hon klara av med glatt humör, men medger att det kan vara påfrestande ibland, Agneta är uppfödd med Sunlight. Pappa Leif är på planeringen och en gång i tiden fanns både hennes mamma och moster i telefonväxeln.

★

LENA KARLSSON, 26, är sedan åtta år Sunlightare och jobbar nu på pulverpackningen.

Lena sammanbor med Hasse.

Tycker Du det är jobbigt med båda på samma arbetsplats?

- Det skulle kunna va' det om man arbetade på samma avdelning. Men Hasse och jag ser inte varandra på jobbet genom att han är på andra sidan spåret och jag inne i fabriken. Vi måste söka varandra om vi behöver kontakt under arbetstid.

KRISTINA JANSSON, 27, är sammanboende med Lennart. Hon har jobbat på Sunlight i fem år och den senaste tiden på samma avdelning som Lennart.

Men nu ska Kristina flytta ut till lagret och det ser hon fram emot. Först ska hon hjälpa till med packningsarbeten, men hoppas att så småningom få en truckförarutbildning också. □□

Familjerna Pettersson o. Widén

PETTERSSONS, ELSIE, ROLF OCH HANS är en trotjänarfamilj. Både Elsie och Rolf började i Sunlight. Elsie i juni 1952 på lagerkontrollen och Rolf senare samma år på Kontorstjänsten. Nu vet de flesta att Elsie finns på personalavd, Rolf som telefonförsäljare på Leverindus och Hans som truckförare på lagret. Hans gjorde militärtjänst omedelbart efter gymnasiet 3-åriga samhällsvetenskapliga linje och när han muckade i maj 1979 så hoppade han in på ett vik på lagret, men fastnade där på ett numera permanent jobb. Under något år var familjen fulltalig då jobbade även dottern Eva en tid på pulverpackningen.

Hans, tänker Du bli företaget lika trogen som Mor och Far eller...?

- Jag skulle inte tro det. □

WIDÉNS, DAGNY, ROLAND OCH ANNIKA har tillsammans varit 71 år i Sunlight/Leverindus. Roland började 1943 på tvålen, gick så småningom över till lagret för att 1960 komma till verkstaden där han stannat. Dagny började också inom Sunlight, men gick över till Leverindus 1973, där hon jobbar på orderkontoret. Dottern Annika började 1976 och har jobbat både i fabriken och utanför som nu på lagret t.ex. Sönerna Kjell och Mats har också arbetat här. Kjell som praktikant och Mats på ek avd innan han försvann till Svenska Unilevers Finansavd, som han nu lämnat för SAAB i Nyköping. Släktkrönikan kunde bli lång på Widénska sidan. Roland har haft två farbröder här, en bror, en svägerska och fortfarande har han en kusin här, Erland Karlsson. Så tala om släktföretaget!! □

Vi kunde inte hitta flera "mamma-pappa-barn", men fick veta, att den konstellationen inte är på utdöende, nya väntas. Hur stor % av Sunlightarna är släkt egentligen?

Jeppe i närbild

Jeppe på jobbet och på fritiden...

"PÅR SANDSTRÖM, assistent till produktionschefen, kommer att efterträda Åke Nilsson... osv, osv." kunde vi läsa på anslagstavlor redan i månadsskiftet okt/nov, samt att nämnde Åke Nilsson, vår nuvarande distributionschef går i pension fr o m 1 april -85. Därefter heter vår nye distributionschef PÅR SANDSTRÖM. Men vem är han egentligen? En längre tid har han rört sig på de flesta avdelningar och jobbat med många olika saker, men ganska diskret. Han verkar inte vara de stora åthärvornas man precis. Detergenten har känt honom på pulsen och här är han i närbild.

Det ska genast sägas att förnamnet Pär är honom tämligen främmande. Såväl hemma som i skolan och i vänskretsen har han hetat och heter JEPPE.

JEPPE såg dagens ljus för första gången så där för 28 år sedan i "hockeymetropolen" Södertälje. Han tog så småningom en civilingenjörs-examen vid KTH i Stockholm med energi som huvudinriktning och ekonomi parallellt. Han gjorde sitt examensarbete inom Vattenfall (säkert nå'nstans där det fanns snö, Reds anm.) och började som trainee i Unilever för drygt ett år sedan.

MÄNNISKAN JEPPE DÅ? Enligt artikelförfattarens uppfatt-

ning är han en allmänt positiv person, som verkar vara vän med livet och tillvaron. Lagom ödmjuk inför omgivningen, men med klart egen profil. Han röker inte, men låter andra gärna göra det bara han slipper andas in röken. Med alkohol är han försiktig, men ingen absoultest. Ett glas gott vin fnyser han inte åt och enligt egen utsago laggar han god mat och han dansar gärna. Men summan av lasterna är som bekant konstant, så de återfinns säkert på annat plan.

Men Jeppe, när man hör Din utbildningskombination, teknik/ekonomi, så måste man nästan ställa frågan:

Vad fick Dig att acceptera det här erbjudandet? Tekniker/ekonom har ju i dag alla chanser att välja jobb?

- Jag har haft lite svårt att bestämma om jag skulle ägna mig åt teknik eller ekonomi så jag valde mitt emellan - lager förråd! Nej, men skämt åsido, jag ser det som en utmaning. Jag tycker om att kasta mig över saker, som jag inte kan, och distribution kan jag definitivt inget om. Jag måste tvinga mig till att lära och jag kan börja utan förutfattade meningar. Allra först vill jag lära känna människorna

bakom transport- och distributionsledet, dvs avdelningens personal.

Vad vill Du göra av det här jobbet?

- Det har sagts, att "Sunlight ska vara den bästa samarbetspartnern för handeln" där hela kedjan från fabrik till konsument är lika viktig. Jag tror det är något att ta fasta på. Distributionen är en mellanhand, som kan göra mycket i samarbetet både internt och externt. Det sociala klimatet inom det här verksamhetsområdet är ganska hårt. Att bli mera serviceminded måste blir en av de väsentligaste uppgifterna. Detta gäller även gentemot andra avdelningar, ex vis produktionen. Jag vill också se över infrastrukturen inom hela den tänkta logistikfunktionen.

En dum fråga kanske, men kan Du tänka Dig en framtid i Unilever?

- Det är möjligt. Unilever är ett enormt företag med massor av möjligheter. Så småningom kommer jag nog att snegla åt det internationella hållet. Men först får vi se om "tycke" uppstår.

Hur vill Du använda den här perioden i Din fortsatta karriär?

- Karriär? Jag har faktiskt

inte tänkt så mycket ...men visst skulle jag kunna tänka mig ett jobb på Hawaii t.ex. (Underförstått där kan man windsurfa 350 dar om året minst, Reds anm.) Nej, men jag tänker faktiskt inte så väldigt i karriärbananor. Det viktigaste är att få jobba med intressanta saker och se om man klarar av dem, för att titta om hörnan efter något nytt att ge sig i kast med och se, om det går att klara av. Det måste finnas spänning och lagom strapatser i jobbet för att det ska bli roligt.

Vad tycker Du är bäst med Unilever?

- De oerhörda resurser och utvecklingsmöjligheter som finns i Unilevers storleksordning. Vad som gör mig en aning tveksam är den något byråkratiska arbetsformen. Jag hoppas att jag aldrig kommer att vänja mig i ett allt för byråkratiskt system som jag tror begränsar indi-

videns prestationsförmåga.

Och så fritiden? Vi har hört att summan av Dina läster, eller ska vi säga passioner, har Du fördelat på främst två, utförsåkning och windsurfing. Stämmer det?

- Det stämmer bra. Den mesta fritiden går åt antingen till att åka skidor, företrädesvis i Chamonix, eller att windsurfa. För något år sedan ledde jag en windsurfingskola i Portugal. Det var så roligt och lönsamt att jag höll på att fastna i gamet. Men så tänkte jag till: Vad gör jag en dag när jag vaknar upp och upptäcker att jag hunnit bli 35-40 år och står där med en 15-20 år gammal examen i bakfickan? Så jag beslöt att satsa på min utbildning i stället och omätta den i det mera konventionella arbetslivet. Plockar man ihop semester och helger så har man faktiskt en hel del fridagar..

Hur kan man som ungarl finna sig till rätta i en stad som Nyköping?

- Nyköping är en mycket trevlig stad i en fin omgivning. Kanske lite väl mycket småstad för att vara i min smak. Men om man bara vill så finns det alltid meningsfull sysselsättning. Jag tränar mycket, springer, orienterar, spelar volleyboll, seglar, windsurfar, läser språk ... alltid finns det något att göra.

Vad ska Du göra fram till den 1 april?

- Jag kommer faktiskt att vara mest borta under de tre första månaderna på nyåret. Först ska jag ut och "stjäla" idéer från olika anläggningar i Europa. Det blir en rundresa i Norden och på kontinenten.

Vi hoppas Jeppe hittar många bra idéer och hälsar honom välkommen tillbaka med våren och till det nya jobbet.

Intervju: D Nilsson-Lundkvist

SVENSK HANDEL

vårt levebröd! ★

Så här glada var PETER och BJÖRN efter det nionde och sista informationspasset. I tre dagar var de i Nyköping och informerade ca 300 pers.

★★★

360 miljarder kr/år lägger vi svenskar ner på konsumtion. 90 miljarder av dessa går åt att konsumera dagligvaror, dvs livsmedel, kemisk

tekniska produkter, tidningar, tobak etc. - Inom den sektorn jobbar vi och måste göra vårt bästa för att visa hur bra vi är, sa' Peter Cassel, försäljningsansvarig för Sunlight och Klara Tvätta, när han tillsammans med Björn Bennström, resultatansvarig för Sunlights produkter på region Syd, informerade om vårt samarbete med den svenska handeln. - På försäljningsavd jobbar vi med fyra viktiga hörnpelare, berättade Peter vidare. - 1) Starka varumärken som Via, Sun, Lux m fl. 2) Utveckling, modernisering, översyn av våra märken som t ex K-Comfort, K-Surf. 3) Investering i reklam för framtiden. Såsom vårt annons-samarbete med tvättmaskinsfabrikanterna! Och vem minns inte de smutsiga, men charmiga Surf-barnen? Sunlight var det första hygienföretaget som vågade vi-

sa smutsig tvätt! 4) Konkurrenskraftig prissättning! Och att vi har det bekräftar det faktum att Sunlights priser ligger under konsumentprisindex, totalt, samt under konkurrenternas. - Tredje året i rad säljer vi också större volym än året innan!

Vi fick också veta att ICA-blocket tillsammans med DAGAB, som är huvudman för storkök, servicebutiker, kiosker m.m. är våra ojämförligt största handelspartners med tillsammans 3/4 av vårt tonnage. - Då förstår ni hur angeläget det är för oss att ha goda relationer till dem, icke minst vad gäller leveranssäkerhet, sa Peter. Handeln ställer stora krav på oss. Det hjälper inte med ursäkter och förklaringar om vi missar. Endast en regel gäller: Vi måste visa att vi kan vara ännu bättre!! □□

I väntan bland ödlor och cikador

STIG SOLFORS PÅ EN
DJUNGELFLYGPLATS I
MÖRKASTE AFRIKA

SNAPP! - Återigen damp en vimmelkantig skalbagge av okänt utseende ned på mig och försökte taxa ut och starta på min arm.

De horisontella fläktarna i taket som tagna från något tropikhotell i en gammal djungelfilm, omgav sig med tusentals insekter, som då och då fick sig en törn och måste nödlunda på oss golvburna varelser. På lamporna och i taket springer geckoödlor, sådana där med sugfötter, omkring och smaskar ivrigt i sig av insektsmenyn. En stor råtta sprang vant och behändigt uppför ett rör och försvann i en nisch i taket. Utanför i det sotsvarta, varma och fuktiga Afrika-mörkret, hörs gräshoppor och cikador spela en högljudd och egendomlig konsert.

RUNTOMKRING mig hörs snarkningar och lågmälda samtal från mina väntande medpassagerare. Tänk att en del kan sova, hur obekvämt de än ligger eller sitter!

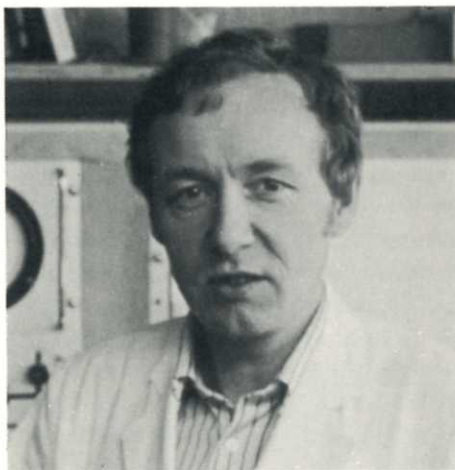
NU BÖRJAR DU VÄL undra var jag håller till någonstans? Jo, platsen är Port Harcourt, en liten djungelflygplats i södra Nigeria, så där en timmes jetflygresan från huvudstaden Lagos och ca 1.5 timmes bilresa från ABA,

där Lever Brothers Nigeria Ltd har en av sina fabriker. Tidpunkten är natten mellan den 9:de och 10:de mars -83. Där hemma pågår förmodligen Sunlightfesten för fullt och glädjen står säkert högt i tak. Eja vore man där!

JAG OCH NÅGRA ANDRA slokörade passagerare väntar på att få någon transport till Europa. Planet till London är inställt i sista minuten och planet till Frankfurt tycks inte komma in. Inga meddelanden, inga telefoner finns, radiokontakten med Lagos kommer inte igång förrän vid 7.30 på morgonen. Typiskt det här landet!

AFRIKAVÄRMEN gör att törsten börjar bli olidlig. Inget att köpa och vattenledningsvattnet är odrickbart. Nu måste jag nog ta till mitt "nödvatten" - en flaska Ramlösa, som jag burit på under fyra veckor i detta land, men hittills inte behövt tumma på. Men nu måste det alltså bli! Aaaahh, så gott, men ack så lite!

HUR HAR JAG HAMNAT HÄR undrar Du när Du kommer så här långt. Tjaa.. jag är egent-

- Jag har fyra dagar, som jag minns som särskilt lyckliga i mitt liv, säger STIG SOLFORS. Den första är bröllopsda'n, de följande två är barnens födelsedagar och den fjärde när jag landade i London efter en månad i Nigeria.

ligen på hemväg, men det var inte så lätt att komma så här långt ens! Korrumperade tjänstemän ville ha så där ca 400 sv kr innan jag alls fick passera till detta ovisshetens väntrum. Gudarna vet hur länge jag får sitt här bland råttor och kryp. Jag börjar samla intrycken från mina fyra veckor

Det började med ett år i London, där jag jobbade på Unilever Engineering. Där blev jag ombedd att åka till Nigeria på fyra veckor för att hjälpa till med instrumenteringen vid igångkörning av en kontinuerlig tvåtillverkning i ABA, södra Nigeria + ett par jobb utanför Lagos. På fabriken var det ju trevligt. Vänliga människor. Och vackra! Inga spänningar mellan färgade och vita t.ex. Bland de värsta upplevelserna var nog biltrafiken i Lagos! Närmare gravens rand kan man knappast komma. Varen meter var en skräckfärd bland tusentals bilar med galningar bakom ratten. Urusla däck och bromsar, hög fart. En regel gäller; att köra för det mesta på höger sida. Men räcker inte vägen till så kör man bara vid sidan om, ifall det finns någonting ledig mark. En dag mellan Lagos och fabriken såg jag ett mystiskt ekipage komma emot, som vid närmare påseende visade sig vara en man på en lättviktsmc och med en likkista på pakethållaren. Jag hoppas den var tom. Meterdjupa hål på 2m Ø i vägen. 14 dagar senare, samma hål. Kommentar: jo men vi vet var de finns! Ja, det är ett par av tusentals exotiska intryck från ett land fullt med tungt beväpnad polis, kontroll, kontroll, korrruption. Gissa hur jag kände mig när jag landade i London och min granne mötte mig och körde direkt till en Pub och bjöd på ett par whisky och öl! □□

Det händer på Leverindus

PATRIK SLUTADE

PATRIK ANDREEN, mångårig medarbetare i Sunlight/Leverindus, slutade den 30 november för att börja hos DAGAB, Stockholm, som marknadschef med ansvar förförsäljning till storkök och servicehandel. Patrik ber Detergenten förmedla följande hälsning:

- När jag nu efter 16 år i Leverindus och ett år inom Sunlight, väljer att lämna Unilever så är det inte utan att man gör det med en viss ödmjukhet och tacksamhet gentemot företaget och kollegor. Om man på något sätt skulle kunna beskriva hur det känns, så vill jag jämföra det med den tid då man flyttade hemifrån. Jag lämnar min trygga miljö, där jag varit i hela mitt yrkesverksamma liv för att nu gå ut och stå på egna ben. De uppgifter som jag kommer att få inom DAGAB känns ytterligt stimulerande och jag tar ju faktiskt med mig en liten bit av Leverindus in i DAGAB, då ju dessa båda företag sedan många år har haft ett utvecklat och förtroendefullt samarbete. Det finns därför stora möjligheter att vi även i framtiden kommer att mötas på ett eller annat sätt.

Tack för ett fint samarbete och väl mött på storhushåll- och servicehandelsmarknaden.

PEDER TOG ÖVER

PEDER HALLBERG tar, efter sju år på marknadsavd, steget över till försäljnings- sidan, där han från den 1 december övertagit Patriks arbetsuppgifter som försäljningschef på storköks- sidan.

- Det ska bli kul och spännande att få jobba med försäljning och att få samarbeta med killarna på fälet, säger Peder vid ett hastigt möte med Detergentens medarbetare på skridskobanan.

GÖRAN HOFSEDT, han med den personliga hygien på marknadsavd, ska tillsammans med sina medhjälpare Lars-Göran Ottosson och Lars Emmell ta Peders marknadsansvar för tvätterisidan, livsmedels- och metallindustri. Men det blir nog nyanställningar på den sidan så småningom, tror Göran.

LEVERINDUS TRÄFFADE LAGRET

En dag i november inbjöd Leverindus lagret till en träff i Hörsalen. Owe Engström och Göran Hofstedt informerade och man diskuterade gemensamma problem som försäljning av hela pallar, restorder, containerhantering m.m. Leverindus tycker det här är ett bra sätt att få kontakt med olika avdelningar.

BENNY FOR TILL NYA ZEELAND..

BENNY JÄGEBERG, marknadschef på Leverindus, var i 6 veckor i höstas på Nya Zeeland för att hos Lever Industrial Division, utanför Wellington, bistå med råd vid upprättande av marknadsplaner för livsmedelssektorn samt tvätt- och rengöringssidan. Att se över personalbehovet samt att göra förslag till organisationsplan för marknadsavdelningen på den industriella sidan.

- Nya Zeeland är ett vackert land med många fjordar som faktiskt är lika de norska! Landet är mycket olika de latinamerikanska länder jag jobbat i tidigare. Det var kul att komma till en annan fabrik så här långt bort. Det ger nyttiga erfarenheter både för mig och för dem. Jag blev väldigt väl omhändertagen, även privat. Jag hann med inbringande fisketurer ute till havs, där blåsten var respektingivande, men buktarna vindstilla och ljuvliga. Vattnet var +20° men befolkningen tyckte det var för kallt för att bada, berättar Benny, som är imponerad av Leverindus' goda rykte utomlands.

Vinstnummer i dragningen på "Riktlinjer för ett bättre arbetsklimat". December: 200, 334, 365. Du som vunnit, kontakta Monica i personalbutiken!

800.000 i ny maskin på pulver

Från v, JAN KARLSSON, TINA LINDERHOLM, ROLF BERGQVIST och STANISLAW LISEK är glada över att CMC-packningslinje nu kompletterats med en wrap-around maskin. Denna maskin grupperar pulverpaketen och limmar well-kartongen kring ett lämpligt antal paket. Maskinen arbetar med en kapacitet av 15 ldr/min = 180 pkt/min. P.g.a. den höga kapaciteten är inkörningsperioden lång. Investeringskostnaden uppgår till ca 800.000 kr. Denna investering möjliggör att ODR-packningslinjens produktion successivt överflyttas till CMC-linjen. En del kompletteringsarbeten återstår dock ännu.

OMBYGGNAD PÅGÅR ...

Som ingen kunnat undgå märka, så pågår ombyggnader överallt på fabriken.

ENTRÉN VID RECEPTIONEN byggs in för att skydda receptionisterna från kyla och blåst när de måste kommunicera genom luckan. Samtidigt breddas trottoaren utanför.

OMBYGGNAD AV GARAGEN intill Receptionen diskuteras för att där inrymma personalbutiken. Detta projekt hör samman med planerade åtgärder mot stölder liksom att eliminera all obehörig biltrafik på fabriksområdet.

OMBYGGNAD AV MUSEET och entrékorridoren till matsalen pågår för fullt och beräknas vara klart strax före jul. Museeinredningen kommer på plats i ett större och öpp-

nare utrymme utanför matsalen. Konstutställningar ska även i fortsättningen kunna arrangeras. Fräscha toaletter och kapprum är viktiga detaljer även här.

UPPFRÄSCHNING AV MATSALEN diskuteras för 1985.

PARKERA INTE PÅ BESÖKARE-PLATSERNA,

dessa är numera nästan fulla av de anställdas bilar. Det finns tillräckligt med P-Platser för eget behov. **BESÖKARE-platserna** är till för **GÄSTER, ENTREPRENÖRER,** och **BESÖKARE** med kort ärendet till fabriken.

GÅR INTE DETTA ATT RESPEKTERA? ELLER ÄR DET SVÅRT MED INNANTILLÄSNINGEN???

Fönstret

HUR SKA VI HA DET PÅ KON-TORSVÅNING III?

Om det passar i vägen när vi går ut på bygget, så besöker vi gärna toaletterna på vån. I eller II. Ty även i denna av livets mest triviala situationer så uppskattar man en fräsch miljö. Nu undrar vi bara: När får vi den på vår egen våning? Eller ska vi fortsätta att gästspela på andras toaletter?

"Vi under takåsarna"

L O Ericson, ekonomichef, är "huvudman" för lokalerna på vån. 3 och han svarar:

- Problemet i ombyggnadsplanen för vån. 3 är att två kontorsrum måste tas i anspråk för ombyggnad av toaletterna. Men trots detta hoppas vi kunna lösa problemet så, att vi ska kunna bjuda även Er under takåsarna på nya fräscha toaletter under första halvåret -85.

EN OLYCKA HÄNDER SÅ LÄTT

och ibland händer här något som resulterar i "snö" på våra bilar. Det vore lättare att acceptera en så'n miss om det åtminstone stod en information i porten när det hänt. En liten ursäkt, ett beklagande. Man blir ju inte lycklig över att köra direkt till biltvätten i stället för hem den dagen.

"Drabbad"

Vår produktionschef PeGe Nyström säger: Ett system i tillverkningsledet har varit helt underdimensionerat, men en nyinstallation är gjord v. 49 och därmed ska de stora störningarna vara ur världen.

SIF-KLUBBEN, NYKÖPING

hade årsmöte måndagen den 26 november med drygt 50-talet närvarande medlemmar.

Styrelsen fick följande utseende:

Ordf	Monica Lundberg
V ordf	Kurt Holmgren
Kassör	Jack Wahlberg
Ledamö- ter:	Uno Jansson
	Kjell Norin
	Boo Westin

Efter valen informerade Monica om läget för tvålavdelningen samt att fackklubbarna har engagerat en löntagarkonsult, som ska ta del av det material, på vilket företaget ska basera sitt beslut, beträffande kokeriets vara eller inte vara i Nyköping. Förslag till åtgärder mot stölder diskuteras också.

Till slut avtackades NORMA INGÅRDA med blommor för det engagerande sätt på vilket hon under många år arbetat i SIF:s styrelse.

Innan mötesdeltagarna samlades i matsalen för att äta tillsammans tittade man på gamla reklamfilmer.

POPULÄRT MED PRAO-VECKOR PÅ SUNLIGHT!

MARICA LUNDIN från klass 8 i Nicolaiskolan var vår sista prao-elev för den här terminen. -Även hon tyckte det hade varit en trevlig vecka. Alla var snälla och vänliga, enligt Marica.

Under höstterminen i år har vi haft 10 st elever från kommunens grundskolor, som gjort sina prao-veckor hos oss. De flesta eleverna har gått i produktionen. En dag på varje packningsavdelning, en dag på lab samt en dag delad på allmän information och Kontorstjänsten. Tre av eleverna har gått alla fem dagarna på verkstaden. Samtliga har varit mycket nöjda med sin vecka och har sagt att de blivit väl omhändertagna och haft det trivsamt. Vilket torde bekräftas genom att ingen har uteblivit någon dag, utan alla har passat tiderna punktligt.

Hör ni ni-ni!

ANVÄND INTE SULFONERINGEN SOM GENOMGÅNGSLOKAL!!

På ett processäkerhetsmöte i sulfoneringen tog man nyligen upp säkerhetsfrågan för dem som obehörigt vistas i sulfoneringen.

Det finns en del människor som använder kulverten mellan fabriken och vatten-glasupplösningen, som transportgång för att slippa gå ut då man ska bort till andra sidan spåret. Då tar man kulverten och så använder sulfoneringen som uppgång. Denna gångtrafik måste förhindras av säkerhetsskäl!

I SULFONERINGEN arbetar man med kemikalier, som kräver att man följer vissa säkerhetsföreskrifter samt använder skyddsutrustning som t.ex. skyddsglasögon, handskar, stålhattade skor etc.

VEM STÅR TILL SVARS om en olycka händer dessa utomstående? De har ingen kännedom om åtgärder och de har framförallt ingen skyddsutrustning på sig.

VI VILL INTE HA OBEHÖRIGA I SULFONERINGEN, DET ÄR BÅDE ARBETSLEDNING OCH ÖVRIG PERSONAL DÄR ENIGA OM!

GÖRAN HOFSTEDT, t.v. och TORD EBERHARDSSON svarar för en trevlig fotokurs.

FOTOKURSEN

som vi blänkte om i ett tidigare nummer kommer att starta i mitten av januari. Det blir våra fotokunniga kompisar TORD EBERHARDSSON, verkstaden och GÖRAN HOFSTEDT, Leverindus, som leder med studiematerial från Studieförbundet. Vilken veckodag det blir kommer vi att annonsera på anslagstavorna och i nr 1/85. Kursen

vänder sig till nybörjare, men också till sådana som kanske "plätat" ett tag, men vill lära lite mera samt repetera gamla kunskaper.

Det finns plats för flera utöver dem som förhandsanmält sitt intresse. Du är välkommen att anmäla Dig till Redaktionen, tel. 109 eller till Tord, 317 eller till Göran, rikstel 291!

VÄL MÖTT TILL EN TREVLIG KURS MED MÅNGA BILDER!!!

Vi gratulerar till

85 år

RICHARD SCHAUDT 4 /1

80 år

GÖSTA KARLSSON 27/1

75 år

HARRY SJÖBERG 18/1

70 år

SIGURD NILSSON 10/1

ROLAND AHLBERG 27/1

LENNART GRANLUND 31/1

60 år

RUTH JOHANSSON,
tvålvavdelningen 4/1

GÖSTA HELLSTRÖM,
verkstaden 30/1

50 år

NILS PETTERSSON,
lagret 12/1

20 år i tjänst

BIRGITTA JOHANSSON
orderavdelningen 1/1

STIG LINDBOM,
verkstaden 1/1

15 år i tjänst

ARNE JOHANSSON,
tvålvavdelningen 13/1

KARL-ERIK BERNTSSON,
pulvertillv. 26/1

10 år i tjänst

MONA LARSSON,
driftkontrollab 20/1

TACK ✨ TACK

Till alla arbetskamrater och till företaget vill jag rikta mitt innerliga TACK för all uppvaktning, blommor och presenter i samband med min pensionering.

Verner Bjurhall

Mitt hjärtligaste till till AB Sunlight och alla arbetskamrater förfest, blommor och presenter med anledning av min övergång till pensionärstillvaron, vilket allt kommer att bli ett oförglömligt minne för mig.

Hans Afeldt

För all vänlighet och omtanke, som visats vid vår älskade Tores sjukdom och bortgång, för alla brev och blommor till vårt hem och för den vackra blomstergården vid hans bår vårt varma och innerliga tack.

Inga Månsson, Lars-Göran o. Claes-Håkan

1.700 besökare

har vi haft i år. Mestadels elever från skolor och andra utbildningsenheter. Besöksverksamheten har stor betydelse för företagets goda rykte utåt. Vi vill därför, som alla år tidigare, tacka alla ute i produktionen och på andra avdelningar, som genom vänlighet och tillmötesgående alltid ställer upp och bistår oss med information och andra goda råd. Det betyder så mycket för oss.

Monica o. Daga

Problem för tvålen igen!

Problem I: Ungefär 1/3 av vårt tvåltonnage tillverkar vi i dag för Finland. Men det skulle bli billigare för dem att köpa sin tvål från England. Enda chansen för oss att behålla det finska tonnaget vore att sänka priset avsevärt till dem.

Problem II: Vid Port Sunlight i England är man redan färdig med en ändrad tillverkningsmetod, som ger förbättrad kvalitet på Lux. Vi är det inte. Port Sunlight har överkapacitet och Danmark lägger över sin tvåltillverkning från Tyskland till England. Vår fråga är: Blir det billigare för Unilever om vi importerar tvålchips från England och stansar och packar här?

Problem III: En metodförbättring i tillverkningen, som innebär övergång från neutrala fetter till fettsyra och därmed utesluter glycerinhantering. Där har Holland kommit längst i utvecklingsarbetet. För oss att investera i denna teknik verkar långsökt, eftersom Unilever har överkapacitet på tvål i Europa som helhet.

Problem IV: I södra Sverige pågår s.k. "grå import" av Lux från England. Den kan säljas billigare än vår, beroende på främst Englands moderna linjer utan omställningar och 3-skift.

Fackklubbarna har engagerat en löntagarkonsult, som ska sätta sig in i siffermateriet och objektivt bedöma underlaget till det beslut, som företaget ska fatta.

Ekonomiavd uppdaterar 1981 års tvålutredning, tekniska sidan undersöker alternativa produktionsprocesser. I mars/april 1985 ska beslutet tas om tvåltillverkningens framtid i Nyköping □□

DÖDSFALL

KERSTIN ALLGULIN avled den 10 nov 1984 i Marbella, Spanien, i en ålder av 74 år. Hon arbetade före sin pensionering som sekreterare.

ERIC ÖGREN, representant på Sunlight, omkom i en trafikolycka den 4 december 1984 i en ålder av 59 år. Han var bosatt i Skellefteå.